

[Askjær Jørgensen]

gerombudsmanden tager op, nu da han oftere og oftere pr. præfabrikeret brev meddeler, at ikke alle sager kan tages op, og ville det ikke være bedre at nedlægge forbrugerombudsmandsinstitutionen helt end have den virkende som nu, hvor kun de sager tages op, som forbrugerombudsmanden synes om?»

Besvarelse (18/3 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for forbrugerombudsmanden, der har oplyst:

»Da institutionen siden dens oprettelse ikke har haft den fornødne arbejdsmæssige kapacitet til at behandle alle modtagne henvendelser, har jeg hvert år måttet afvise at tage stilling til et mindre antal sager.

Ved afgørelsen af, hvilke henvendelser jeg har set mig nødsaget til at afvise, har jeg lagt bestemmelsen i § 2, stk. 1, i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 169 af 6. maj 1975 til grund, og jeg har i min skrivelse til klageren om afvisning af sagen citeret bestemmelsen, således at den pågældende blev gjort bekendt med begrundelsen for min stillingtagen.

Bortset fra disse tilfælde har jeg af principielle grunde afvist at behandle sager, der allerede ved forelæggelsen verserede for domstolene, idet jeg ikke mener, at det kan være min opgave at give udtryk for min vurdering af markedsføringsforanstaltninger, som er forelagt domstolene til påkendelse.

Der føres ikke særskilt statistik over antallet af afviste henvendelser, men så vidt jeg kan skønne, har det været nogenlunde konstant i hele perioden.«

Som det fremgår, er forbrugerombudsmanden af ressourcemæssige årsager tvunget til i et vist omfang at prioritere arbejdsopgaverne under iagttagelse af bestemmelsen i § 2, stk. 1, i den ovenfor nævnte bekendtgørelse om regler for forbrugerombudsmandens virksomhed, der lyder således:

»Forbrugerombudsmanden skal særligt føre tilsyn med markedsføringen på områder, hvor overtrædelser af markedsføringsloven kan forudses ofte at forekomme, eller hvor sådanne kan være til særlig skade for forbrugerne, samt hvor der er tale om markedsføringsforanstaltninger af stor praktisk betydning.«

Jeg har som minister lejlighed til at følge institutionens virksomhed, og jeg har ingen grund til at betvivle, at forbrugerombudsmanden ikke ved sin prioritering af opgaverne forfølger andet end rent saglige hensyn.

Den omstændighed, at forbrugerombudsmanden af ressourcemæssige grunde må prioritere sin indsats, er for mig at se ingen motivering for at nedlægge institutionen, som efter min opfattelse til fulde har dokumenteret sin eksistensberettigelse.

Spm. nr. 559

Til *justitsministeren* (14/3 80) af:

Dohrmann (FP):

»Skal ministerens mangelfulde besvarelse af spørgsmål nr. 476 tages som en bekræftelse på, at Gråsten Handelsstandsforening har helt eller delvis ret i, at der administrativt og i strid med gældende lov foregår overflytning af personel fra politistationen i Gråsten til politistationen i Åbenrå, og vil ministeren samtidig oplyse, om 3 måneders ekspediti- onstid er normalt for besvarelse af henvendelser til justitsministeriet?«

Begrundelse

Gennem flere måneder har byråd, handelsstandsforening, kørelærere m. fl. fra Gråsten forgæves forsøgt at få bragt klarhed over, hvad der foregår omkring politistationen i byen. Det kan ikke være rimeligt, at justitsministeren – selv om det måske bliver pinligt – skal smøle så længe med at besvare henvendelserne. Er loven overtrådt, skal sandheden naturligvis frem, uanset hvem der eventuelt har overtrådt den. Derfor skal det heller ingen hemmelighed være, at undlader ministeren også denne gang at besvare spørgsmålet, vil jeg klage til folketingets formand, K. B. Andersen.

Besvarelse (24/3 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Ved besvarelsen af spørgsmål nr. 476 bekræftedes det, at justitsministeriet har modtaget henvendelser vedrørende Gråsten politikreds. Det nævntes videre ved den nævnte besvarelse, at disse henvendelser var under behandling i ministeriet.